

การสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ในจังหวัดจันทบุรี

Communicating with Election Decisions Members of the House of
Representatives of the Voters in Chanthaburi Province

นายปริญญา เจริญถ่องแท้¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกาดี สุพรรณจิตวนา²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดจันทบุรี อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอมะขาม อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอสอยดาว อำเภอแก่งหางแมว อำเภอนายายอาม และอำเภอเขาคิชฌกูฏ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA (One-Way Analysis Of Variance) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟย์(Shceffe')

ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากผลของการทดสอบสมมติฐานพบว่ารูปแบบของสื่อ และช่องทางการรับสื่อที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ส่งสารที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต่างกัน โดยการเปิดรับสื่อของชาวจันทบุรีและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี พบว่าพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชาวจันทบุรีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาอิสระ

Abstract

The purpose of this study was to study communication with election decisions. Members of the House of Representatives for voters in Chanthaburi Province to study the level of communication affecting election decisions Members of the House of Representatives for voters in Chanthaburi Province and to study the relationship between factors Communication with decision making for the election of Members of the House of Representatives in Chanthaburi Province which the sample used in the study were People who have the right to vote in Chanthaburi Province Mueang Chanthaburi District Khlung District Tha Mai District Pong Nam Ron District Makham District Laem Sing District Soi Dao District Kaeng Hang Maeo District Na Yai Am District and Khao Khitchakut District There were 400 people. The tools used for the study and data collection were questionnaires. The data were analyzed using statistics to find frequency, percentage, mean, and standard deviation. The mean differences of more than 2 groups were compared by One-Way ANOVA (One-Way Analysis Of Variance). paired with Scheffe's method

The study found that election decisions Members of the House of Representatives for voters in Chanthaburi Province Overall, it was at a high level. And from the results of the hypothesis test, it was found that the media format and different media channels Affecting the decision to choose members of the House of Representatives that are not different. but different messengers Affecting the decision to choose different members of the House of Representatives. By media exposure of Chanthaburi residents and factors affecting decision-making in the election of members of the House of Representatives in Chanthaburi Province, it was found that media exposure behavior of Chanthaburi residents had a positive correlation with factors affecting decision-making in the election of members of the House of Representatives in Chanthaburi Province. Election of members of the House of Representatives of Chanthaburi Province The overall level is moderate.

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบัน การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ได้อย่างรวดเร็ว และทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ขึ้นบนโลกและในทุกที่ทั่วโลกสถานีโทรทัศน์ สามารถถ่ายทอดภาพข่าว เหตุการณ์สด เหมือนอยู่ในเหตุการณ์จริง เหตุการณ์ทั่วโลกถูกนำเสนอ โดยการสื่อสารผ่านดาวเทียมและสื่ออิเล็กทรอนิกส์สังคมโลกถูกผลักดันด้วยข้อมูลใหม่ข่าวสารใหม่ความรู้ใหม่ และการสื่อสารแบบใหม่ที่ทำให้ความสะดวกรวดเร็วและทำให้สังคมถูกย่อแคลง “ด้วยการสื่อสาร” ทำให้การเมืองได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารเช่นเดียวกัน

ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองด้วยเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ประชาชนจึงทำการเลือกตัวแทนโดยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส. เพื่อไปทำหน้าที่แทนตน โดยในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละครั้งจะต้องมีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมืองต่าง ๆ ดังนั้นจึงจะเห็นว่าสิ่งที่มีผลต่อการเลือกตั้งในแต่ละครั้งก็คือปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกผู้แทนที่ตนเองต้องการให้เข้ามาบริหารประเทศ ปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้แก่คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง นโยบาย พรรคที่สังกัด สื่อการรณรงค์หาเสียง และอิทธิพลของสื่อบุคคล เป็นต้น โดยปัจจัยที่สำคัญในยุคปัจจุบันคงหนีไม่พ้นการสื่อสาร ซึ่งกระบวนการสื่อสารทางการเมืองในปัจจุบันสามารถพิจารณาได้จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม รวมทั้งทุนนิยมแบบโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก่อให้เกิดวิถีชีวิตแบบใหม่ของคนในสังคม รวมไปถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ดังนั้นกระบวนการสื่อสารทางการเมืองในยุคโลกาภิวัตน์จึงมีความเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยกระบวนการดังกล่าวได้ถูกผสมผสานเข้ากับสื่ออิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต วิทยุและโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมตรงต่อผู้ชม การส่งข้อความสั้นผ่านโทรศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้อิทธิพลของแนวคิดด้านการตลาดและการโฆษณาในกระแสโลกาภิวัตน์ยังส่งผลให้เกิดการสื่อสารการตลาดทางการเมืองอย่างกว้างขวางทั่วโลกอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลให้การสื่อสารมีอิทธิพลที่สุดในการเมืองยุคโลกาภิวัตน์ จนกระทั่งสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารทางการเมืองซึ่งสามารถชี้นำสังคมได้อย่างรอบด้าน ดังนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้ เพราะล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนทั้งสิ้น และเป็นสิ่งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งจำเป็นต้องศึกษาและหาความรู้ เพื่อนำมาประกอบการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

จังหวัดจันทบุรีได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 3 คน โดยในการเลือกตั้งในหลายครั้งที่ผ่านมาได้มีการออกมาใช้สิทธิในการเลือกตั้งของประชากรในจังหวัดจันทบุรีลดน้อยลงเป็นอย่างมาก ตรงกันข้ามกับจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี นอกจากนี้กลุ่มที่ได้รับเลือกตั้งยังเป็นกลุ่มการเมืองเดิมเสมอ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาถึงการสื่อสารต่าง ๆ ตลอดจนภูมิหลังของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อจังหวัดจันทบุรีในการจัดการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งถัดไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามองค์ประกอบของการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นฐานข้อมูลสำหรับผู้สนใจศึกษาการสื่อสารที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี
2. สามารถนำมาเป็นแนวทาง และข้อเสนอแนะในการสร้างระบอบประชาธิปไตยในจังหวัดจันทบุรี และประเทศไทยให้มีความมั่นคงเข้มแข็งต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง

โดยหลักทั่วไปการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองที่ยอมให้ประชาชนมีอำนาจเท่าเทียมกันในการปกครองประเทศ โดยประชาชนเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดกำหนดไว้ จึงจำเป็นจะต้องเลือกตั้งเสมอไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งโดยตรง (direct democracy) หรือการเลือกตั้งโดยอ้อม (representative democracy) เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีปากมีเสียงในการกำหนดทิศทางการปกครองประเทศ การเลือกตั้งจึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งนั้นเป็นกิจกรรมที่แสดงออก ถึงเจตนาของการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการเลือกตั้งผู้แทนที่มีความคิด ความเห็น นโยบาย และอุดมการณ์คล้ายคลึงกับตนมากที่สุด เพื่อเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเพื่อ ประโยชน์แก่ตนให้เกิดความกินดีอยู่ดีในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ การเลือกตั้งจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเป็นช่องทางให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศสามารถเลือกตัดสินใจเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง การเลือกตั้งจึงเป็นพื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในการให้ความเห็นชอบหรือฉันทานุมัติให้บุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ ตามเจตนารมณ์(วิสสุทธิ โปธิแทน, 2524) ความหมายการเลือกตั้งไว้ว่า การเลือกตั้งหมายถึง การที่บุคคลได้เลือกคนหรือกลุ่มคนจำนวนหนึ่งจากหลาย ๆ คน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้เข้าสมัครรับเลือกตั้งเพื่อทำการแทนตน พรศกดี ผ่องแผ้ว, (2534) ได้อธิบายไว้ว่าการเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการทางการเมือง และการปกครอง ซึ่งส่วนสำคัญยิ่งในทางการเมืองและการปกครอง บรูซ ไอ นิวแมน (Bruce I. Newman,1999) นักวิชาการชาวอเมริกัน ผู้เสนอทฤษฎีการตลาดทางการเมืองที่นำมาสู่การตัดสินใจเลือกตั้ง โดยประยุกต์ 4Ps ทางธุรกิจมาเป็น 4Ps ทางการเมืองเพื่อจัดทำนโยบาย ความสำคัญของการเลือกตั้ง ตามหลักปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ได้วางหลักไว้ว่า เจตจำนงของประชาชนย่อมเป็นพื้นฐานแห่งอำนาจรัฐของผู้ปกครอง เจตจำนงดังกล่าวต้องแสดงออกโดยการเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลาด้วยการลงคะแนนเสียงอย่างทั่วถึง โดยถือหลักหนึ่งคนหนึ่งเสียงเท่านั้น นอกจากนี้วิถีทางการเมืองการเลือกตั้งยังมี

ความสำคัญดังต่อไปนี้ (สุขุม นวลสกุล, 2521) 1. เป็นวิธีการที่ทำให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามหลักการ ประชาธิปไตยโดยประชาชนใช้ตัวแทนของตนที่ได้มาจากการเลือกตั้งนั้นไปทำหน้าที่แทนตนในรัฐสภาและในคณะรัฐบาล 2. เป็นวิธีการที่ใช้เปลี่ยนอำนาจทางการเมืองการปกครองที่ทันสมัย และเป็นไปอย่างสันติวิธี ซึ่งแตกต่างจากมนุษย์ในสมัยโบราณที่ใช้กำลัง ใช้อาวุธ เข้าต่อสู้เพื่อแก่งแย่งอำนาจการปกครอง ซึ่งเราจะเห็นได้จากการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ 3. เป็นวิธีการป้องกันมิให้เกิดการรัฐประหารเมื่อรัฐบาลไม่สามารถบริหารประเทศหรือ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ลุล่วงก็คืนอำนาจให้ประชาชนด้วยการยุบสภา เพื่อจัดการเลือกตั้งใหม่ ให้ประชาชนตัดสินใจว่าจะเลือกใครเป็นผู้บริหารต่อไป 4. เป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอำนาจเพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลอื่น หรือกลุ่มบุคคลอื่นได้เข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ ทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเปลี่ยนตัวผู้แทน เปลี่ยนรัฐบาล เมื่อไม่พอใจการทำงานของรัฐบาลเดิม 5. เป็นวิธีการเสริมสร้างความถูกต้องและชอบธรรมในการใช้อำนาจทางการเมืองให้กับ บุคคลที่จะมาทำหน้าที่เป็นคณะรัฐบาล (สุขุม นวลสกุล, 2521) หลักเกณฑ์และกติกากการเลือกตั้งโดยหลักการเลือกตั้งจะต้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ กำหนดไว้ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดกติกาเลือกตั้งไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสิ้น 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง พ.ศ.2550, พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.2550 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง แต่การเลือกตั้งจะบรรลุจุดมุ่งหมายได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์ 6 ประการ อันได้แก่ (สุขุม นวลสกุล, 2521) 1. หลักอิสระแห่งการเลือกตั้ง หมายถึง การให้อิสระต่อการเลือกตั้งโดยประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพที่จะเลือกใคร หรือพรรคการเมืองใดก็ได้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งก็มีสิทธิที่จะเลือกสังกัดพรรคการเมืองที่ตนเองชอบก็ได้ ไม่มีการบังคับ พรรคการเมืองที่เสนอตัวเข้าแข่งขันอย่างน้อยสองพรรคขึ้นไป เพราะการที่ประชาชนจะต้องเลือกผู้ปกครองจากพรรคการเมืองเดียว หรือกลุ่มบุคคลเดียว โดยไม่ได้เปรียบเทียบกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคลอื่น การเลือกตั้งนั้นก็ไม่มี ความหมาย และไม่ได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 2. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา หมายความว่า การเลือกตั้งจะต้องมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนไว้ เช่น กำหนดให้มีการเลือกตั้งทุก 4 ปี หรือ 5 ปี เป็นต้น

3. หลักการเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม หมายถึง การเลือกตั้งที่เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ไม่มีคดโกง หรือใช้อิทธิพล เงินทอง หรืออำนาจ หน้าที่ ในการบังคับซื้อคะแนนเสียงเพื่อตนเอง และหมู่คณะ 4. หลักการใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างเสมอภาค หมายถึง การให้สิทธิแก่ประชาชนโดยไม่มี การกีดกัน หรือจำกัด สิทธิบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นพิเศษ เพราะความแตกต่างทางฐานะ เศรษฐกิจ สังคม ผิวดำ ผิวขาว หญิง ชาย ยากจน ร่ำรวย ทุกคนมีสิทธิลงคะแนนเสียงคนละหนึ่งคะแนน และคะแนนเสียงทุกคะแนนมีน้ำหนักเท่ากัน 5. หลักการออกเสียงโดยทั่วไป หมายถึง การเปิดโอกาสให้มีการออกเสียงเลือกตั้งอย่างทั่วถึงแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า เว้นแต่กรณีที่มีข้อจำกัดอันเป็นที่รับรองโดยทั่วไป เด็กเยาวชนที่อายุ ยังไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ บุคคลวิกลจริต หรือมีจิตบกพร่อง เป็นต้น 6. หลักการลงคะแนนลับ หมายถึง การออกเสียงเลือกตั้งของประชาชน ถือเป็นสิทธิของผู้เลือกตั้งโดยเด็ดขาดสิทธินี้จะได้รับการพิทักษ์ปกป้องก็โดยการลงคะแนนลับ ผู้ออกเสียงไม่จำเป็นต้องบอกว่าจะเลือกใคร ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ปราศจากการขู่บังคับจากอิทธิพลใด ๆ ที่จะมีผลต่อเสรีภาพและความปลอดภัยของผู้เลือกตั้ง (สุขุม นวลสกุล, 2521) การตัดสินใจรวมถึงการตัดสินใจเลือกตั้ง นักวิชาการได้ให้ความหมายที่ควรค่าแห่งการศึกษาไว้หลายท่าน ตัวอย่างเช่น

การพิจารณาโดยใช้ข้อมูล หลักการและเหตุผล วิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนในการหาทางเลือกที่ดีที่สุด เหมาะสมที่สุดจากหลายทางเลือกที่สามารถตอบสนอง เป้าหมายของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ภัทรวิติ แก้วประดับ, 2546) “การพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง ผู้นำต้องตัดสินใจด้วยหลักเหตุผลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (กวี วงศ์ พุฒ, 2539) จากแนวคิดนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ข้างต้น พอสรุปองค์ประกอบของการตัดสินใจได้ว่า ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1. ปัจจัยตัวผู้ตัดสินใจ โดยผู้ตัดสินใจมีความสามารถในการประเมินคุณค่า ประโยชน์ หรือ ความสำคัญของทางเลือกแต่ละอย่าง 2. ปัจจัยทางเลือก โดยผู้ตัดสินใจต้องมีทางเลือกมากกว่า 1 ทางเลือก ซึ่งถ้ามีทางเลือกเพียงทางเดียวก็ไม่จำเป็นต้องตัดสินใจเลือก 3. ผลทางเลือกในอดีตจะขึ้นอยู่กับทางเลือก ซึ่งผลการเลือกแต่ละอย่างจะแตกต่างกัน และไม่เท่ากันตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน การตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง จากการศึกษาเรื่องอิทธิพลในการตัดสินใจก่อนที่จะมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้ทราบว่า มีอิทธิพลดังกล่าวแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ 1 อิทธิพลในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือขั้นตอนที่จะได้รับข่าวเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ซึ่งจะเริ่มจากการที่ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงได้รับข่าวสารการเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง ข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง และนโยบายต่าง ๆ ของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยผ่านสื่อในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือ เกี่ยวกับพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงจะนำข่าวสารนั้นมาเป็น หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะลงคะแนนให้ ขั้นตอนที่ 2 อิทธิพลในการสร้างหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อผู้ลงคะแนนเสียงได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวผู้สมัคร และนโยบายของพรรค การเมืองที่ผู้รับสมัครรับเลือกตั้งสังกัดอยู่ ผู้ลงคะแนนเสียงจะสร้างหลักเกณฑ์ในการคิดเลือกว่าจะให้ความสำคัญกับคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร หรือจะให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมือง เมื่อได้สร้างเกณฑ์แล้ว ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงจะเริ่มประเมินข่าวสารต่าง ๆ เปรียบเทียบให้ สอดคล้องกับหลักเกณฑ์หรือจุดมุ่งหมายของตน ขั้นตอนที่ 3 อิทธิพลในการประเมินและจัดลำดับผู้สมัครเลือกตั้ง เมื่อผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกและตัดสินใจไว้แล้ว ผู้เลือกลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะประเมินผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังกล่าวแล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนสมควรจะได้รับการประเมินเท่าไรก็ตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ ขั้นตอนที่ 4 อิทธิพลจากการตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้กับผู้รับสมัครที่มีคะแนนรวมสูงสุด จากการประเมินในการตัดสินใจครั้งสุดท้ายนี้อาจมีตัวแปรอย่างอื่นเข้ามาสอดแทรก อันได้แก่ อิทธิพลของเงินทอง อามิสสินจ้างที่หวั่นคะแนนของผู้สมัครรับการเลือกตั้งนำมาแจกจ่ายให้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเหตุผลและหลักเกณฑ์ของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง(สำฤทธิ์ ราชสมณะ, 2530) นอกจากนี้การศึกษาหลักการกำหนดพิจารณา ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งยังมีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยดังต่อไปนี้ 1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมกับอิทธิพลที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีความสนใจทางการเมืองน้อย จะตัดสินใจโดยไม่อิงกับประเด็นนโยบายทางการเมือง ด้านการชักจูงโน้มน้าวและอามิสสินจ้างจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง 2. ความสัมพันธ์ทางการเมืองกับอิทธิพลที่มีต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งพบว่า ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเกือบครึ่งหนึ่งใช้เกณฑ์ในการเลือกโดยคำนึงถึงระหว่างตัวผู้สมัครกับพรรคการเมืองอย่างละครั้งละกันไป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ อาชีพ รายได้ และการศึกษา ส่วนที่อยู่อาศัยและเพศนั้นไม่มีอิทธิพลในบางกรณี ผู้มีฐานะทาง เศรษฐกิจและ

สังคมต่ำมักจะตัดสินใจในวันเลือกตั้ง ส่วนผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมักจะตัดสินใจก่อนวันเลือกตั้ง และไม่เปลี่ยนแปลงการตัดสินใจโดยง่าย

3. สภาพแวดล้อมของช่วงเวลากับอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง พบว่าผู้ลงคะแนนเสียงประมาณหนึ่งในสี่เลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงความนิยมของพรรคการเมืองเป็นเกณฑ์สำคัญ ส่วนที่เหลือเป็นการพิจารณาเลือกบุคคลโดยคำนึงถึงความเป็นคนท้องถิ่น มีศักยภาพที่จะสามารถช่วยเหลือท้องถิ่นได้ มีความรู้ ความสามารถ แจกจ่ายของเงินทอง และ หาเสียงเป็นที่ประทับใจ นอกจากนี้ ผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง และ ครูยังมีอิทธิพลต่อผู้ลงคะแนนเสียงที่มีสภาพเศรษฐกิจต่าง (ผ่องแผ้ว (พรศักดิ์, 2534)

ทฤษฎีการสื่อสาร

ความหมายและความสำคัญของการสื่อสาร การสื่อสารนั้นเป็นศัพท์บัญญัติที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้โดยบัญญัติมาจากคำว่า Communication ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผู้ให้นิยามไว้อย่างหลากหลาย แต่มีความหมายใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังต่อไปนี้

จอร์จ เกร์บเนอร์ (George Gerbner, 1996: 2 อ้างถึงใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยศึกษาทั่วไป, 2554: 7) ได้นิยามความหมายของการสื่อสารไว้ว่า “การสื่อสาร คือ การแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) โดยใช้สัญลักษณ์และระบบสาร”

จอร์จ เอ มิลเลอร์ กิตติมา สุรสนธิ, 2544: 3 อ้างถึงใน คณะกรรมการวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ศูนย์วิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยศึกษาทั่วไป, 2552: 3) ถึงได้กล่าวการสื่อสารว่า “คือกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อ เหตุการณ์ต่างเหตุการณ์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ในด้านจิตวิทยาการสื่อสารนั้น

การสื่อสารจะต้องเกี่ยวข้องกับสภาวะทางจิตใจกับเหตุการณ์ซึ่งแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันและนอกจากจะหมายถึงการสื่อสารด้วยถ้อยคำแล้ว การสื่อสารยังหมายรวมถึงการศึกษาปฏิสัมพันธ์ (interact) และการสื่อสารชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างสัตว์อีกด้วย”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556 : 1240) ให้ความหมายของคำว่าสื่อสารไว้ว่า “สื่อสาร หมายถึง นำถ้อยคำ ข้อความ หรือหนังสือ เป็นต้น ของฝ่ายหนึ่งส่งให้อีกฝ่ายหนึ่งโดยมีสื่อนำไป”

วิลยา ช่างขวัญยืน (2540 : 1) กล่าวว่า “การสื่อสาร คือ การติดต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมี จุดประสงค์ที่จะเสนอเรื่องราวต่างๆ อันได้แก่ ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลรับรู้”

จากคำอธิบายข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึกนึกคิด หรือความหมายของสิ่งต่างๆจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยอาศัยสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร ต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเกิดการตอบสนองต่อกันอย่างถูกต้องระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ส่งสารและ บุคคลที่เป็นผู้รับสาร ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสื่อสารมีประโยชน์อย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นในแง่ของบุคคลหรือสังคม ซึ่งประโยชน์ ในแง่ของบุคคลคือ ทำให้เรารู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น ทำให้เราได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจาก แหล่งต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต ส่วนประโยชน์ในแง่สังคมก็คือ การสื่อสารทำให้สังคมมีความ เจริญก้าวหน้าเพราะทำให้มนุษย์นั้นสามารถสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมของตนเองไปจนถึงรับรู้วัฒนธรรม สังคมอื่น อีกทั้งยังสามารถนำมาปรับใช้และถ่ายทอดวัฒนธรรมของตนไปสู่คนรุ่นต่อไป

อย่างไม่จบสิ้น ซึ่งหาก สังคมมนุษย์ปราศจากการสื่อสารแล้วมนุษย์ก็ไม่อาจดำรงอยู่ได้มาจนถึงปัจจุบันและอาจสูญสิ้นเผ่าพันธุ์และ อารยธรรมไปแล้วก็เป็นได้ องค์ประกอบของการสื่อสาร ในกระบวนการสื่อสารนั้นจะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน เป็นอย่างน้อย ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) สื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งในบางกรณีอาจมีเรื่องของปฏิกริยา ตอบสนองหรือปฏิกริยาโต้ตอบ (Feedback) จากผู้รับสารด้วย

1. ผู้ส่งสาร คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้ให้ข้อมูล แสดงความคิด ความรู้สึก ฯลฯ ไปยังผู้รับสารเพื่อ ก่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้รับสาร ซึ่งผู้ส่งสารนี้มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารเพราะเป็นผู้กำหนด จุดประสงค์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังสามารถเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้รับสารได้ในกรณีที่ผู้รับสารมี ปฏิกริยาตอบสนองกลับมา

2. สาร คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่เป็นเรื่องราวอันมีความหมาย โดยแสดงออกมาในรูปของ ภาษาหรือ สัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถรับรู้ร่วมกันได้

3. สื่อ คือ สิ่งที่ทำหน้าที่นำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร อาจจะเป็นวจนภาษาหรือวจนภาษาก็ได้ ซึ่งสื่อนี้มีบทบาทในการเป็นตัวกลางให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารติดต่อกันได้โดยสื่อที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารมีหลาย ประเภท ดังนี้

3.1 สื่อสามัญหรือสื่อธรรมชาติหมายถึง สื่อที่มีอยู่เองตามธรรมชาติเช่น บรรยากาศรอบๆตัวเรา

3.2 สื่อบุคคลหรือสื่อมนุษย์หมายถึง มนุษย์ที่เป็นตัวกลางในการสื่อสาร เช่น ผู้สื่อข่าว นักเล่นิทาน พิธีกร ครูอาจารย์ เป็นต้น

3.3 สื่อสิ่งพิมพ์หมายถึง เอกสารทุกชนิดที่ผ่านกระบวนการพิมพ์เช่น วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์หนังสือ แผ่นพับ เป็นต้น

3.4 สื่ออิเล็กทรอนิกส์หมายถึง สื่อที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์โทรศัพท์โทรสาร คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

3.5 สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ทำหน้าที่เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายชื่อถนน ชื่อ สิ่งของ เป็นต้น

3.6 สื่อระคนหรือสื่อผสม หมายถึง สื่อในรูปแบบต่างๆที่นำมาผสมผสานกันจนเป็นรูปแบบ ใหม่โดยมีเอกลักษณ์ของสื่อแต่ละแบบรวมกันอยู่ เช่น สื่อพื้นบ้านต่างๆ วัตถุจารึก เป็นต้น

4. ผู้รับสาร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลผู้รับข้อมูล ความคิด ความรู้สึก ฯลฯ ที่ผู้ส่งสารส่งมา โดย สามารถกำหนดรู้และเข้าใจความหมาย เนื้อหาของสารไม่ว่าจะเป็นวจนภาษาหรือวจนภาษา นอกจากนี้ผู้รับ สารยังสามารถเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ส่งสารได้ในกรณีที่ผู้รับสารมีปฏิกริยาตอบสนองกลับไปสู่ผู้ส่งสาร

5. ปฏิกริยาโต้ตอบ คือ กระบวนการสื่อสารย้อนกลับ ในการสื่อสารครั้งหนึ่งๆนั้นอาจมีปฏิกริยา ตอบสนองหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้รับสารต้องการตอบสนองสารและเจตนาของผู้ส่งสารหรือไม่ ปฏิกริยา โต้ตอบนี้ถือว่ามีส่วนสำคัญในการสื่อสาร เพราะจะทำให้ผู้ส่งสารทราบว่าการสื่อสารของตนนั้นสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ เพราะฉะนั้น ในการสื่อสารแต่ละครั้งจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ซึ่งได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร และรวมไปถึงการมีปฏิกริยาโต้ตอบดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ด้วย โดยทิศทางของการสื่อสารดังกล่าวนี้มี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารทางเดียว

(One Way Communication) และการสื่อสารสองทิศทาง (Two Way Communication) ซึ่งทิศทางของการสื่อสาร ดังกล่าวนี้นั้นขึ้นอยู่กับว่าการสื่อสารในครั้งนั้นมีปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้รับสารหรือไม่

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) เป็นศาสตร์ที่มีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ เน้นในเรื่องวาทวิทยา (rhetoric) การเมืองและจริยธรรม เป็นการนำการโฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) มาผสมผสานกับเนื้อหาทางการเมืองและการสื่อสารเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางการเมือง โดยรูปแบบของการสื่อสารทางการเมือง เป็นแนวทางการศึกษาที่ตระหนักถึงการสื่อสาร ในฐานะเครื่องมือกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายทางการเมือง โดยอาศัยการสื่อสารสร้างแนวทางการยอมรับในกลุ่มประชาชนผู้รับสาร การสื่อสารทางการเมือง เป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องต่อการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทศนะ และความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ทางการเมืองระหว่างบุคคล เป็นกระบวนการพิเศษที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมือง และทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง เป็นกิจกรรมที่แพร่หลายทั่วไป (วอร์เรน เค จี และคณะ/Agree et al ...1976.p.4) การสื่อสารทางการเมือง คือ กิจกรรมที่เผยแพร่ทั่วไป เป็นการทำหน้าที่ทั้งหลายของระบบการเมือง กระบวนการ สังคมประกิต การสร้างโครงข่ายผลประโยชน์ การประสานประโยชน์ การสร้างกฎ การประยุกต์ ใช้กฎและการปรับเปลี่ยนกฎ ล้วนดำเนินไปโดยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ (อัลมอนด์ และ โคลแมน/Almond and Coleman,1960) การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมือง จากส่วนหนึ่งของระบบการเมือง ไปยังอีกส่วนหนึ่งของระบบการเมือง และเป็นการถ่ายทอดระหว่างระบบสังคมกับระบบการเมือง (ไมเคิล รัช และฟิลลิป อัลทอฟฟ์/Rush and Altoff,1971,p.160)

การสื่อสารทางการเมือง ในความหมายกว้าง หมายถึง กิจกรรมการสื่อสารที่มนุษย์กระทำ หรือเกิดขึ้นนอกบ้านเรือนของตนเอง การยื่นข้อเรียกร้องระหว่างประเทศ การกล่าวคำปราศรัยของนักการเมือง ความหมายเชิงแคบ หมายถึง กิจกรรมใดๆ ของสถาบันเฉพาะ ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่กระจายข้อมูลข่าวสาร ความคิดและทัศนคติอันเกี่ยวกับเรื่องการเมืองการปกครอง การศึกษาการสื่อสารทางการเมืองส่วนใหญ่มักจะมองการสื่อสารทางการเมืองโดยนัยแห่งความหมายนี้ (โพล์/Pool,1973,p.5)

การสื่อสารทางการเมืองมีคุณลักษณะ 4 ประการ ประกอบด้วย 1.การสื่อสารทุกรูปแบบที่ดำเนินโดยนักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง 2.โดยมีวัตถุประสงค์ที่เจาะจง 3.การสื่อสารที่สื่อมวลชนและผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่งถึงนักการเมือง 4.กิจกรรมการสื่อสารที่สื่อมวลชนนำเสนอเกี่ยวกับการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง ประกอบด้วย 3 ส่วน 1.องค์กรทางการเมือง (political organization) 2.สื่อ (media) 3.ประชาชน (citizens) หรือผู้รับสาร (audience) (แมคแนร์/MacNair,1999,p.5)

กระบวนการสื่อสาร ประกอบด้วย 1.ผู้ส่งสาร : ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือแหล่งข่าว เช่น พรรคการเมือง รัฐบาล ข้าราชการ กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดันต่างๆ และอีกกลุ่มหนึ่งคือสื่อมวลชน 2.สาร : เนื้อหาของข่าวสารซึ่งเป็นเนื้อหาทางการเมือง สาธารณะ เช่น การเลือกตั้ง การแก้ไขกฎหมาย 3.สื่อ : ช่องทางในการสื่อสารและการเผยแพร่ข่าวสาร ทั้งที่เป็นทางการ และไม่ใชทางการ 4.ผู้รับสาร : เป้าหมายในการสื่อสาร 5.ผล : ภาพลักษณ์ของการสื่อสารทางการเมืองในสายตาของบุคคลทั่วไป

หน้าที่ของการสื่อสารทางการเมือง 1.สร้างทัศนคติทางการเมือง 2.สร้างความสนใจในการเมือง 3.สร้างความรู้และความเข้าใจทางการเมือง 4.สร้างบทบาททางการเมือง แม้ว่ากาลเวลาจะผ่านพ้นมาหลายศตวรรษแล้ว แต่การสื่อสารทางการเมืองในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมไทยยังคงมีลักษณะเหมือนสมัยกรีกโบราณ คือ การใช้วาทวิทยา การโฆษณาชวนเชื่อผสมผสานในการสื่อสารเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเมือง และการสื่อสารทางการเมืองยังทำหน้าที่สร้างทัศนคติทางการเมืองที่คับแคบ ในรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ-ไพร่ฟ้า หรือไพร่ฟ้า-มีส่วนร่วม สร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแบบอำนาจนิยม “ประชาธิปไตยแบบไทยๆ” ข้ามไม่พ้นการเมืองแบบนี้ การทุจริตคอร์รัปชัน การสมคบคิดระหว่างผู้มีอำนาจกับนายทุนแย่งชิงทรัพยากรงบประมาณ และทรัพยากรธรรมชาติจากประชาชน โดยอ้าง “ทำเพื่อชาติ” หรือ “เพื่อความมั่นคง” เป็นสำคัญ ประชาชนในประเทศด้อยพัฒนายังต้องเผชิญต่อชะตากรรมวิกฤตความยากจน วิกฤตสิ่งแวดล้อม และวิกฤตวัฒนธรรมอิกยาวนาน トラบเท่าที่การสื่อสารทางการเมืองยังเป็นแบบที่เห็นและเป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตรรัตน์ ขวรัตน์สกุลกิจ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณี ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท พฤติกรรม การเปิดรับสื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ ดังนี้ สื่อ โทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อนิตยสาร การตัดสินใจ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง รองลงมา คือด้านพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับ เลือกตั้งสังกัด และด้านการรณรงค์การหาเสียงเลือกตั้ง การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ระดับ การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนอายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การเปิดรับสื่อกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณิชาภา เหมะธูลี (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษากรณี : ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 46 – 55 ปี การศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพ เกษตรกร รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ความเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านนโยบาย รองลงมาคือ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านสื่อในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และด้าน สื่อบุคคล ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อ การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ ส่วนอาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อิทธิณณัฐ หงส์ชูเวช (2556) ได้

ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานครในการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557” ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26–35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจาก มากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านพรรคการเมือง ด้านวิธีการหาเสียง ด้านตัวผู้สมัคร และด้านนโยบาย เลือกตั้ง การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนกรุงเทพมหานคร ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดจันทบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาซึ่งเป็น ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี และวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนในจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่มีคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้คือการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยวิธีการให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (self-administered questionnaires) จำนวน 400 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบหาค่า t-test f-test และ One-way ANOVA และวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี มีตัวแปรที่ใช้ศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ผู้ส่งสาร ได้แก่
 - 1.1 ผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำชุมชน
 - 1.2 พรรคการเมือง
 - 1.3 ผู้สมัคร
2. รูปแบบของสื่อ ได้แก่
 - 2.1 นโยบายของผู้สมัคร
 - 2.2 พรรคของผู้สมัคร
 - 2.3 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้สมัคร
3. ช่องทางการสื่อสาร ได้แก่
 - 3.1 สื่อวิทยุ
 - 3.2 สื่อโทรทัศน์
 - 3.3 สื่อหนังสือพิมพ์
 - 3.4 สื่ออินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ว่า อยู่ในระดับมาก และจากผลของการทดสอบสมมติฐานพบว่า รูปแบบของสื่อ และช่องทางการรับสื่อที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ส่งสารที่ต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามองค์ประกอบของการสื่อสาร และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นหญิง อยู่ในกลุ่มอายุไม่เกิน 30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ศาสนาพุทธ อาชีพนิสิต นักศึกษา รายได้ไม่เกิน 15,000

การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ในด้านการหาเสียงของผู้สมัคร รองลงมาด้านนโยบายของผู้สมัคร ด้านพรรคของ และด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้สมัคร

ด้านนโยบายของผู้สมัคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. มีนโยบายสนับสนุนทางการศึกษา
2. มีนโยบายช่วยเหลือคนจนด้านเงินทุนกู้ยืม
3. มีนโยบายพิทักษ์และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. มีนโยบายที่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง
5. มีนโยบายประกันสุขภาพ
6. มีนโยบายสนับสนุนผลผลิตทางการเกษตร

ด้านพรรคของผู้สมัคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ผู้นำพรรคเป็นที่ชื่นชอบ
2. ผู้สมัครสังกัดพรรคที่มีชื่อเสียง
3. ผู้สมัครสังกัดพรรคที่ตนเองชื่นชอบ
4. มีพรรคมีความเก่าแก่

ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้สมัคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ผู้สมัครมีความอ่อนน้อม ถ่อมตน
2. ผู้สมัครมีความโปร่งใสในการทำงาน
3. ผู้สมัครมีชื่อเสียงภายในจังหวัด
4. ผู้สมัครมีการเข้าถึงทุกพื้นที่ของเขตที่ตนลงสมัคร
5. ผู้สมัครมีการหาเสียงด้วยน้ำเสียงและท่าทีที่ดี
6. ผู้สมัครมีการศึกษาที่ดี
7. ผู้สมัครเป็นผู้มีอิทธิพลภายในจังหวัด

ด้านการหาเสียงของผู้สมัครในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ป้ายหาเสียงมีความน่าสนใจ
2. มีการติดป้ายหาเสียงอย่างทั่วถึง
3. มีการหาเสียงผ่านทางสื่อออนไลน์
4. เนื้อหาของป้ายหาเสียงเข้าใจ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. ผู้ส่งสาร	√	
2. สื่อ		√
3. ช่องทาง		√

จากผลการศึกษาเรื่อง การสื่อสารการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. จากการศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนจังหวัดจันทบุรี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากประชาชนในจังหวัดจันทบุรีส่วนใหญ่ที่ทำแบบสำรวจมีอาชีพเป็นนิสิต นักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ทำให้เวลาส่วนใหญ่ในการใช้ชีวิตประจำวันคือ การเรียนที่มหาวิทยาลัยจึงทำให้ไม่มีเวลาในการเปิดรับสื่อต่างๆมากเท่าที่ควร ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุด เนื่องจากในปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาขึ้นเป็นอย่างมากทำให้สื่อหนังสือพิมพ์ได้รับความนิยมลดน้อยลง

2. จากการศึกษา การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เนื่องจากประชาชนในจังหวัดจันทบุรีมีชีวิตความเป็นอยู่ในระดับปานกลางทำให้การพัฒนาชีวิตในด้านต่างๆจำเป็นจะต้องให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำเนินการแทนตน ประชาชนจังหวัดจันทบุรีจึงใส่ใจในการเลือกตั้งทุกครั้ง ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้สมัคร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เนื่องจากประชาชนจังหวัดจันทบุรีส่วนใหญ่เลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองที่ตนชื่นชอบในผลงานและมีชื่อเสียง

3. ผลการวิเคราะห์การสื่อสารกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามผู้ส่งสาร พบว่า ประเภทของผู้สื่อสาร มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี หมายถึง ประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารต่างก็มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันไป เนื่องจากประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีนั้นมีวิถีชีวิตในการเชื่อมั่นผู้นำชุมชน ชำนาญการ รวมถึงผู้สมัครที่มีอิทธิพลที่ ทำให้ไปตามสมมติฐาน

4. ผลการวิเคราะห์การสื่อสารกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประเภทของสื่อ พบว่า ประเภทของสื่อ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี หมายถึง ประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากที่แตกต่างก็มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีนั้นมีวิถีชีวิตในการเชื่อมั่นผู้นำชุมชน ชำนาญการ รวมถึงผู้สมัครที่มีอิทธิพลที่ โดยในพื้นที่มีพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน ทำให้ประชาชนไม่ได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ เท่ากับผู้สมัครและพรรคการเมือง ทำให้ไม่ไปตามสมมติฐาน

5. ผลการวิเคราะห์การสื่อสารกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามช่องทาง พบว่า ช่องทางการสื่อสารของ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี หมายถึง ประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากช่องทางที่แตกต่างก็มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากประชาชนชาวจังหวัดจันทบุรีนั้นมีพรรคการเมืองที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน และยังได้รับความนิยมจากรุ่นสู่รุ่น ช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลน้อย ทำให้ไม่ไปตามสมมติฐาน

6. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชาวจันทบุรีและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชาวจังหวัดจันทบุรีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีต่างๆได้เข้าถึงคนทุกเพศ ทุกวัย ทำให้ประชาชนชาวจันทบุรีเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆได้มากยิ่งขึ้นและศึกษาข้อมูลของผู้สมัครนโยบายพรรคการเมืองได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานพันธุ์ทิพา อัครธีรน้อย(2559) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก พฤติกรรม

การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดนครนายก

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

จากผลการศึกษาเรื่อง การสื่อสารกับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดจันทบุรี ผู้ศึกษาใคร่ขอเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่าประชาชนในจังหวัดจันทบุรีต้องการผู้สมัครที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน สามารถเข้าถึงได้ง่าย ซึ่งจะทำให้ประชาชนไว้วางใจในการที่จะให้บุคคลเหล่านั้นเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเองในรัฐสภา รวมถึงหลังจากการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้วผู้สมัครเหล่านั้นก็ควรจะยังคงสอบถามความเป็นอยู่การใช้ชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่ตนเป็นผู้แทน

2. จากการศึกษาพบว่าประชาชนสนใจในนโยบายที่สนับสนุนทางด้านการศึกษา เนื่องจากคนส่วนใหญ่ที่ทำแบบสอบถามเป็นนิสิต นักศึกษา จึงทำให้เห็นภาพนโยบายการศึกษาไทยในปัจจุบัน เมื่อพรรคการเมืองใดมีนโยบายที่สามารถพัฒนาหรือสนับสนุนให้ประชาชนภายในประเทศได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงพรรคนั้นก็จะได้ความนิยมเป็นอย่างมากในจังหวัดจันทบุรี

3. จากการศึกษาพบว่าในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดจันทบุรีนั้น ปัญหาเสียงที่มีความน่าสนใจ เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจเลือกพรรคใดพรรคหนึ่งเนื่องจากประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลของผู้สมัครได้ทั้งหมด เพราะประชาชนไม่มีเวลาศึกษาข้อมูลอย่างจริงจัง ปัญหาเสียงจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการดึงดูดให้ประชาชนได้เห็นถึงข้อมูลผู้สมัคร รวมถึงนโยบายที่เด่นชัดของแต่ละพรรคการเมือง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะทำการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

1. การศึกษาในครั้งต่อไปควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิธีการอื่นนอกจากการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งมีการเพิ่มระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลให้มากขึ้น เพื่อจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กมากกว่านี้ ศึกษาเจาะลึกลงไปเป็นอำเภอใดอำเภอหนึ่ง เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งจังหวัดจันทบุรี

เอกสารอ้างอิง

- จักร์พันธ์ชูเพชร. (2549). การเมืองการปกครองไทย "จากยุคสุโขทัยสู่สมัยทักษิณ". พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: พันธ์กรูฟ.
- จิตรา พรหมชุติมา. (2541). พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ชัยพจน์ จำเริญนิติพงศ์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการจัดการรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บวรศักดิ์อุวรรณโณ และถวิลวดีบุรีกุล. (2548). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- ประสงค์ ชุ่มเขย และคณะ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 6 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2553. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมืองวิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา มาตรา 44,45 หน้า 12.
- สุวิทย์ รุ่งวิสัย. (2541). "รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎร" กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ณิชากา เหมะจุลิน. "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษากรณี : ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดบึงกาฬ". สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก, 2556.
- ทัศนีย์ ปิยะเจริญเดช. "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. 2559". สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก, 2559.
- เมธิยา ญาณจินดา. (2557). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.